

Melachim bet Chapter 14

כג בשנת חמש-עשרה שנה, לאמציהו בן-יואש מלך יהודה--מלך ירבעם בן-יואש מלך-ישראל, בשמרון, ארבעים ואחת, שנה.

23 In the fifteenth year of Amaziah the son of Joash king of Judah Jeroboam the son of Joash king of Israel began to reign in Samaria, and reigned forty and one years.

כד ויעש הרע, בעיני יהוה: לא סר, מפל-חטאות ירבעם בן-נבט, אשר החטיא, את-ישראל.

24 And he did that which was evil in the sight of the LORD; he departed not from all the sins of Jeroboam the son of Nebat, wherewith he made Israel to sin.

כה הוא, השיב את-גבול ישראל, מלבוא חמת, עד-ים הערבה--כדבר יהוה, אלהי ישראל, אשר דבר ביד-עבדו יונה בן-אמתי הנביא, אשר מגת החפר.

25 He restored the border of Israel from the entrance of Hamath unto the sea of the Arabah, according to the word of the LORD, the God of Israel, which He spoke by the hand of His servant Jonah the son of Amittai, the prophet, who was of Gath-hepher.

כו כי-ראה יהוה את-עוני ישראל, מרה מאד; ואפס עזור ואפס עזוב, ואין עזר לישראל.

26 For the LORD saw the affliction of Israel, that it was very bitter; for there was none shut up nor left at large, neither was there any helper for Israel.

כז ולא דבר יהוה--למחות את-שם ישראל, מתחת השמים; ויושיעם, ביד ירבעם בן-יואש.

27 And the LORD said not that He would blot out the name of Israel from under heaven; but He saved them by the hand of Jeroboam the son of Joash.

Isaiah Chapter 2

א הדבר אשר חזה, ישעיהו בן-אמוץ, על-יהודה, וירושלם.

1 The vision of Isaiah, son of Amoz saw concerning Judah and Jerusalem.

ב והיה באחרית הימים, נכון יהיה הר בית-יהוה בראש ההרים, ונשא, מגבעות; ונהרו אליו, כל-הגוים.

2 And it shall come to pass in the end of days, that the mountain of the LORD'S house shall be established as the top of the mountains, and shall be exalted above the hills; and all nations shall flow unto it.

ג והלכו עמים רבים, ואמרו לכו ונעלה אל-הר-יהוה אל-בית אלהי יעקב, וירנו מדרכיו, ונלכה בארחותיו: כי מציון תצא תורה, ודבר-יהוה מירושלם.

3 And many peoples shall go and say: 'Come ye, and let us go up to the mountain of the LORD, to the house of the God of Jacob; and He will teach us of His ways, and we will walk in His paths.' For out of Zion shall go forth the law, and the word of the LORD from Jerusalem.

ד ושפט בין הגוים, והוכיח לעמים רבים; וכתתו חרבותם לאתים, וחניתותיהם למזמרות--לא-ישא גוי אל-גוי חרב, ולא-למדו עוד מלחמה. {פ}

4 And He shall judge between the nations, and shall decide for many peoples; and they shall beat their swords into plowshares, and their spears into pruninghooks; nation shall not lift up sword against nation, neither shall they learn war any more. {P}

Isaiah Chapter 5

א אשירה נא לידי, שירת דודי לכרמו: כרם היה לידי....

1 Let me sing of my well-beloved, a song of my beloved touching his vineyard. My well-beloved had a vineyard in a very fruitful hill;

ב ויעזקהו ויסקלהו, ויטעהו שרק, ויבן מגדל בתוכו, וגם-יקב חצב בו; ויקו לעשות ענבים, ויעש באשים.

2 And he dug it, cleared it of stones, planted it with the choicest vine, and built a tower in the midst of it, and also hewed out a vat therein; so that it should produce good grapes, but it brought forth sour grapes.

ג ועתה יושב ירושלם, ואיש יהודה--שפטו-נא, ביני ובין כרמי.

3 And now, O inhabitants of Jerusalem and men of Judah, judge, I pray you, betwixt me and my vineyard.

ד מה-לעשות עוד לכרמי, ולא עשיתי בו: מדוע קויתי לעשות ענבים, ויעש באשים.

4 What could have been done more to my vineyard, that I have not done in it? Wherefore, when I looked that it should bring forth grapes, brought it forth wild grapes?

ה ועתה אודיעה-נא אתכם, את אשר-אני עשה לכרמי: הסר משוכתו והיה לבער, פרץ גדרו והיה למרמס.

5 And now come, I will tell you what I will do to my vineyard: I will take away the hedge thereof, and it shall be eaten up; I will break down the fence thereof, and it shall be trodden down;

ו ואשיתהו בתה, לא יזמר ולא יעדר, ועלה שמיר, ושית; ועל העבים אצוה, מהמטיר עליו מטר.

6 And I will lay it waste: it shall not be pruned nor hoed, but there shall come up briars and thorns; I will also command the clouds that they rain no rain upon it.

ז כי כרם יהוה צבאות, בית ישראל, ואיש יהודה, נטע שעשועיו; ויקו למשפט והנה משפח, לצדקה והנה צעקה.

7 For the vineyard of the LORD of hosts is the house of Israel, and the men of Judah the plant of His delight; and He looked for justice, but behold violence; for righteousness, but behold a cry.

טו,א וַיְהִי דְבַר-ה' אֵלַי לֵאמֹר .טו,ב בֶּן-אָדָם, מַה-יְהִיָּה עֵץ-הַגֶּפֶן
מִכָּל-עֵץ--הַזְּמוּרָה, אֲשֶׁר הָיָה בְּעֵצֵי הַיַּעַר?.

טו,ג הִיָּקַח מִמֶּנּוּ עֵץ, לַעֲשׂוֹת לְמִלְאָכָה; אִם-יִקְחוּ מִמֶּנּוּ יִתַּד,
לְתַלּוֹת עָלָיו כָּל-כְּלִי?.

טו,ד הִנֵּה לְאֵשׁ, נִתֵּן לְאֲכָלָה: אֵת שְׁנֵי קְצוֹתָיו אֲכָלָה הָאֵשׁ,
וְתוֹכוֹ נָחַר--הִיָּצַלַח, לְמִלְאָכָה. טו,ה הִנֵּה בַהֲיוֹתוֹ תְּמִים, לֹא
יַעֲשֶׂה לְמִלְאָכָה: אֵף כִּי-אֵשׁ אֲכָלְתָּהּ וַיִּחַר, וַנַּעֲשֶׂה עוֹד
לְמִלְאָכָה.

טו,ו לָכֵן, כֹּה אָמַר אֲדֹנָי ה', כֹּאֲשֶׁר עֵץ-הַגֶּפֶן בְּעֵץ הַיַּעַר, אֲשֶׁר-
נִתַּתִּיו לְאֵשׁ לְאֲכָלָה--כֵּן נִתַּתִּי, אֶת-יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם. טו,ז וְנִתַּתִּי
אֶת-פָּנָי, בָּהֶם--מִהָאֵשׁ יִצָּאוּ, וְהָאֵשׁ תֹּאכְלֵם; וַיִּדְעַתֶּם כִּי-אֲנִי
ה', בְּשׁוֹמְי אֶת-פָּנָי בָּהֶם. טו,ח וְנִתַּתִּי אֶת-הָאָרֶץ, שְׁמָמָה--יַעַן
מַעַלּוֹ מַעַל, נָאִם אֲדֹנָי ה'. {פ}

א, וַיְהִי דְבַר-ה' אֵלַי לֵאמֹר .א,ב בֶּן-אָדָם, חוּד חִידָה וּמִשַׁל
מִשַׁל, אֶל-בֵּית, יִשְׂרָאֵל. א,ג וְאָמַרְתָּ כֹּה-אָמַר אֲדֹנָי ה', הַנְּשָׂר
הַגָּדוֹל גָּדוֹל הַכְּנָפִים אָרְךָ הָאֵבֶר, מִלֹּא הַנוֹצָה, אֲשֶׁר-לוֹ הִרְקָמָה-
בָּא אֶל-הַלְּבָנוֹן, וַיִּקַּח אֶת-צִמְרֵת הָאָרֶז. א,ד אֵת רֹאשׁ
יְנִיקוֹתָיו, קָטַף; וַיְבִיאֵהוּ אֶל-אָרֶץ כְּנָעַן, בְּעִיר רְכָלִים
שְׁמוֹ. א,ה וַיִּקַּח מִזֶּרַע הָאָרֶץ, וַיִּתְּנֵהוּ בַשָּׂדֶה-זָּרַע; קַח עַל-מַיִם
רְבִים, צִפְצָפָה שְׁמוֹ. א,ו וַיִּצְמַח וַיְהִי לְגֶפֶן סֹרְחַת שְׁפֵלַת קוֹמָה,
לְפָנוֹת דְּלִיּוֹתָיו אֱלֹיו, וְשָׂרְשָׁיו, תַּחְתָּיו יְהִיו; וַתְּהִי לְגֶפֶן--וַתַּעֲשֶׂה
בַּדִּים, וַתִּשְׁלַח פְּרָאוֹת. א,ז וַיְהִי נֶשֶׂר-אֶחָד גָּדוֹל, גָּדוֹל כְּנָפָיו
וְרַב-נוֹצָה; וְהִנֵּה הַגֶּפֶן הַזֹּאת כְּפָנָה שָׂרְשִׁיהָ עָלָיו, וַדְּלִיּוֹתָיו
שָׁלְחָה-לוֹ, לְהִשְׁקוֹת אוֹתָהּ, מִעֲרָגוֹת מִטְּעָה. א,ח אֶל-שָׂדֶה טוֹב
אֶל-מַיִם רְבִים, הִיא שְׁתוּלָה--לַעֲשׂוֹת עֲנָף וְלִשְׂאת פְּרִי, לְהִיּוֹת
לְגֶפֶן אֲדָרֶת. א,ט אָמַר, כֹּה אָמַר אֲדֹנָי ה'--תִּצְלַח; הֲלוֹא אֶת-
שָׂרְשִׁיהָ יִנְתַּק וְאֶת-פְּרִיָּהּ יִקּוּס וַיִּבֶשׂ, כָּל-טְרַפֵּי צִמְחָהּ תִּיבֶשׂ,

וְלֹא-בְזָרַע גְּדוּלָה וּבְעַם-רַב, לְמַשָּׂאוֹת אוֹתָהּ מִשְׂרָשִׁיָּהּ . יי, וְהִנֵּה שְׂתוּלָה, הִתְצַלַּח; הֲלֹא כָגַעַת בָּהּ רוּחַ הַקָּדִים, תִּיבֹשׁ יְבוֹשׁ, עַל-עֲרַגַת צְמָחָהּ, תִּיבֹשׁ.

יז, יֵאָמֵר וַיְהִי דְבַר-ה' , אֵלַי לֵאמֹר . יי, יֵב אָמַר-נָא לְבֵית הַמְּרִי, הֲלֹא יִדְעֶתֶם מָה-אֵלֶּה; אָמַר, הִנֵּה-בָא מֶלֶךְ-בָּבֶל יְרוּשָׁלַם וַיִּקַּח אֶת-מַלְכָּהּ וְאֶת-שָׂרֶיהָ, וַיָּבֵא אוֹתָם אֵלָיו, בְּבֶלְהָ .

יח, יִג וַיִּקַּח מִזֶּרַע הַמְּלוּכָהּ, וַיִּכְרַת אֹתוֹ בְּרִית; וַיָּבֵא אֹתוֹ בְּאֵלֶּה, וְאֶת-אֵילֵי הָאָרֶץ לָקַח . יי, יד לְהִיּוֹת מִמְּלָכָהּ שְׂפָלָה, לְבִלְתִּי הִתְנַשֵּׂא, לְשֹׁמֵר אֶת-בְּרִיתוֹ, לְעַמְדָּהּ . יי, טו וַיִּמְרֹד-בוֹ, לְשַׁלַּח מִלְּאֲכָיו מְצָרִים, לְתֵת-לוֹ סוּסִים, וְעַם-רַב; הִיִּצַּלַח הִימָלֵט הַעֲשֵׂה אֵלֶּה, וְהִפֵּר בְּרִית וְנִמְלֵט . יי, טז חִי-אֲנִי, נָא אֲדַנֵּי ה' , אִם-לֹא בַמָּקוֹם הַמְּלֶךְ הַמְּמַלִּיךְ אֹתוֹ, אֲשֶׁר בָּזָה אֶת-אֲלֹתָיו וְאֲשֶׁר הִפֵּר אֶת-בְּרִיתוֹ--אֹתוֹ בְּתוֹךְ-בָּבֶל, יָמוּת .

יט, וְלֹא בְּחֵיל גְּדוּל וּבְקֶהֱל רַב, יַעֲשֶׂה אוֹתוֹ פְּרַעַה בַּמְּלַחְמָהּ, בְּשִׁפְךְ סַלְלָהּ, וּבְבִנּוֹת דִּיק--לְהַכְרִית, נִפְשׁוֹת רַבּוֹת . יי, יח וּבָזָה אֵלֶּה, לְהִפֵּר בְּרִית; וְהִנֵּה נָתַן יָדוֹ וְכָל-אֵלֶּה עָשָׂה, לֹא יִמָּלֵט .

כ, יֵיט לָכֵן כֹּה-אָמַר אֲדַנֵּי ה' , חִי-אֲנִי, אִם-לֹא אֲלֹתַי אֲשֶׁר בָּזָה, וּבְרִיתִי אֲשֶׁר הִפִּיר--וּנְתַתִּיו, בְּרֹאשׁוֹ . יי, כ וּפְרַשְׁתִּי עָלָיו רִשְׁתִּי, וְנִתְפַּשׁ בַּמְּצוּדָתִי; וְהִבִּיאֹתִיהוּ בְּבֶלְהָ, וְנִשְׁפָּטְתִי אֹתוֹ שָׁם, מֵעַלּוֹ, אֲשֶׁר מֵעַל-בֵּי . יי, כא וְאֵת כָּל-מִבְרָחוֹ בְּכָל-אֲגָפָיו בַּחֶרֶב יַפְלוּ, וְהִנְשָׂאָרִים לְכָל-רוּחַ יִפְרָשׁוּ; וַיִּדְעֶתֶם, כִּי אֲנִי ה' דְּבַרְתִּי .

כב, כֹּה אָמַר, אֲדַנֵּי ה' , וְלָקַחְתִּי אֲנִי מִצְמַרְת הָאָרֶז הַרְמָה, וְנִתַּתִּי; מִרֹאשׁ יִנְקוּתִיו, רֶדֶךְ אֶקְטֹף, וְשִׁתְּלֹתִי אֲנִי, עַל הַר-גְּבֵה וְתַלּוּל . יי, כג בְּהַר מְרוֹם יִשְׂרָאֵל, אֲשַׁתְּלֵנוּ, וְנִשָּׂא עֲנָף וְעָשָׂה פְּרִי, וְהָיָה לְאָרֶז אֲדִיר; וְשָׁכְנוּ תַחְתָּיו, כָּל-צִפּוֹר כָּל-כְּנָף--בְּצִל דְּלִיּוֹתָיו, תִּשְׁכְּנֶה . יי, כד וַיִּדְעוּ כָל-עַצֵּי הַשָּׂדֶה, כִּי אֲנִי ה' הַשְּׂפֵלְתִי עַץ גְּבֵה הַגְּבֵהֲתִי עַץ שְׂפָל, הוֹבִשְׁתִּי עַץ לַח, וְהִפְרַחְתִּי עַץ יְבוֹשׁ: אֲנִי ה' , דְּבַרְתִּי וְעָשִׂיתִי .

יח,א וַיְהִי דְבַר-ה' , אֵלַי לֵאמֹר . יח,ב מֵה-לָכֶם , אַתֶּם מַשְׁלִים אֶת-
הַמָּשָׁל הַזֶּה , עַל-אַדְמַת יִשְׂרָאֵל , לֵאמֹר : אָבוֹת יֹאכְלוּ בֶסֶר , וְשֵׁנֵי
הַבָּנִים תִּקְהִינָה . יח,ג חִי-אֲנִי , נָאִם אֲדַנִּי ה' : אִם-יְהִיֶה לָכֶם
עוֹד , מִשָּׁל הַמָּשָׁל הַזֶּה--בְּיִשְׂרָאֵל . יח,ד הוּן כָּל-הַנִּפְשׁוֹת לִי הֵנָּה ,
כַּנֶּפֶשׁ הָאֵב וּכְנֶפֶשׁ הַבֶּן לִי-הֵנָּה : הַנֶּפֶשׁ הַחַטָּאת , הִיא
תָמוּת . יח,ה וְאִישׁ , כִּי-יְהִי צַדִּיק ; וַעֲשֵׂה מִשְׁפָּט ,
וּצְדָקָה . יח,ו אֶל-הַהָרִים , לֹא אָכַל , וְעֵינָיו לֹא נָשָׂא , אֶל-גְּלוּלֵי
בַיִת יִשְׂרָאֵל ; וְאֶת-אִשֶׁת רֵעֵהוּ לֹא טָמָא , וְאֶל-אִשָּׁה נְדָה לֹא
יִקְרַב . יח,ז וְאִישׁ , לֹא יוֹנֶה--חֲבַלְתּוֹ חוֹב יָשִׁיב , גִּזְלָה לֹא יִגְזֹל ;
לַחֲמוֹ לָרֵעִב יִתֵּן , וְעִירֹם יִכְסֶה-בְּגָד . יח,ח בְּנִשְׁדָּ לֹא-יִתֵּן , וְתִרְבִּית
לֹא יִקַּח--מֵעוֹל , יָשִׁיב יָדוֹ ; מִשְׁפָּט אָמַת יַעֲשֵׂה , בֵּין אִישׁ
לְאִישׁ . יח,ט בְּחַקוֹתַי יִהְלֹךְ וּמִשְׁפָּטֵי שֹׁמֵר , לַעֲשׂוֹת אָמַת : צַדִּיק
הוּא חָיָה יַחֲיֶה , נָאִם אֲדַנִּי ה' . יח,י וְהוֹלִיד בֶּן-פְּרוּץ , שִׁפְדָּ דָם ;
וַעֲשֵׂה אָח , מֵאֶחָד מֵאֵלֶּה . יח,יא וְהוּא , אֶת-כָּל-אֵלֶּה לֹא עָשָׂה--כִּי
גַם אֶל-הַהָרִים אָכַל , וְאֶת-אִשֶׁת רֵעֵהוּ טָמָא . יח,יב עֵנִי וְאֲבִיוֹן ,
הוֹנֶה--גִּזְלוֹת גִּזָּל , חֲבַל לֹא יָשִׁיב ; וְאֶל-הַגְּלוּלִים נָשָׂא עֵינָיו ,
תוֹעֵבָה עָשָׂה . יח,יג בְּנִשְׁדָּ נָתַן וְתִרְבִּית לָקַח , וְחִי : לֹא יַחֲיֶה , אֶת
כָּל-הַתוֹעֵבוֹת הָאֵלֶּה עָשָׂה--מוֹת יוֹמָת , דָּמָיו בּוֹ
יְהִי . יח,יד וְהֵנָּה , הוֹלִיד בֶּן , וַיִּרָא , אֶת-כָּל-חַטָּאת אָבִיו אֲשֶׁר
עָשָׂה ; וַיִּרְאֶה , וְלֹא יַעֲשֵׂה כָהֵן . יח,טו עַל-הַהָרִים , לֹא אָכַל , וְעֵינָיו
לֹא נָשָׂא , אֶל-גְּלוּלֵי בַיִת יִשְׂרָאֵל ; אֶת-אִשֶׁת רֵעֵהוּ , לֹא
טָמָא . יח,טז וְאִישׁ , לֹא הוֹנֶה--חֲבַל לֹא חֲבָל , וּגִזְלָה לֹא גִזָּל ; לַחֲמוֹ
לָרֵעִב נָתַן , וְעִרוֹם כָּסָה-בְּגָד . יח,יז מֵעֵנִי הַשִּׁיב יָדוֹ , נִשְׁדָּ וְתִרְבִּית
לֹא לָקַח--מִשְׁפָּטֵי עָשָׂה , בְּחַקוֹתַי הֵלֵךְ : הוּא , לֹא יָמוּת בְּעוֹן
אָבִיו--חָיָה יַחֲיֶה . יח,יח אָבִיו כִּי-עָשַׁק עֲשָׁק , גִּזָּל גִּזָּל אָח , וְאֲשֶׁר
לֹא-טוֹב עָשָׂה , בְּתוֹךְ עַמּוֹ ; וְהֵנָּה-מֵת , בְּעוֹנוֹ . יח,יט וְאִמְרַתְּם ,
מִדַּע לֹא-נָשָׂא הַבֶּן בְּעוֹן הָאֵב ; וְהַבֶּן מִשְׁפָּט וּצְדָקָה עָשָׂה , אֶת כָּל-
חַקוֹתַי שֹׁמֵר וַיַּעֲשֵׂה אֶתְּם--חָיָה יַחֲיֶה . יח,כ הַנֶּפֶשׁ הַחַטָּאת , הִיא
תָמוּת : בֶּן לֹא-יִשָּׂא בְּעוֹן הָאֵב , וְאֵב לֹא יִשָּׂא בְּעוֹן הַבֶּן--צְדָקַת
הַצַּדִּיק עָלָיו תִּהְיֶה , וְרִשְׁעַת רִשַׁע (הַרְשָׁע) עָלָיו תִּהְיֶה .